

عنوان مقاله:

مدلسازی تخصیص و پهنبندی اراضی شهری با استفاده از سیستم پویای تصمیمیار مکانی (DSDSS) با رویکرد ارزیابی تلفیقی مکانی (DISA) بر اساس شاخصهای زیستمحیطی در مناطق شهری (مطالعه موردی: شهر چادگان)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 25، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آرزو معظمی - دکتری مدیریت محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

جمال قدوسی - استادیار دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران. (مسئول مکاتبات)

علی اصغر آل شیخ - استاد رشته سیستم اطلاعات جغرافیایی، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی تهران.

سعید سلطانی - استاد رشته آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: امروزه در خصوص توسعه مناطق شهری و استفاده از اراضی در آنها دو اختلاف نظر و برخورد رویکردی شامل روند و شدت تغییر کاربری اراضی و تغییرات حفاظ روی زمین مطرح است که تبیینکننده خصوصیات و ویژگیهای رشد و گسترش شهرها و پایداری زیست محیطی آنها می باشد. روند فعلی رشد و گسترش مناطق شهری و مسکونی و تغییرات منطقه ای و ناحیه ای ناشی از آن بعنوان یکی از چالش های اصلی برای تعریف راهبردهای توسعه ای در مناطق شهری مطرح و معرفی شده است. روش بررسی: امروزه دستیابی به روش های مناسب اندازه گیری و ارزیابی و برنامه ریزی در کلیه سطوح و مرتبط با آن در مناطق شهری، مورد حمایت و پشتیبانی مدیران در مناطق شهری میباشد. اگر چه در مدل ها و روش های موجود برای آمایش سرزمین و تخصیص اراضی برای کاربری های مختلف عواملی مانند موقعیت مکانی و طبیعی، خصوصیات زیست محیطی، اکولوژیکی، ادافیکی، شرایط اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و حتی سیاسی منظور شده و مورد توجه قرار گرفته اند اما ملاحظه می شود که در برخی از آنها مانند مدل های CLUE-S و AEZ، تنها به تغییر کاربری اراضی از جمله کشاورزی و اراضی مرتعی و جنگلی، توجه گردیده است. به طوری که در حال حاضر اختلاف نظر هادر خصوص مباحث مرتبط با آمایش مناطق شهری در رابطه با تخصیص اراضی، رخدادهای تحقیقاتی در زمینه استفاده از اراضی در قالب اصول و مفاهیم آمایش سرزمین بیش از پیش مورد تاکید و توجه قرار گرفته است. یافته ها: در تحقیق حاضر با هدف مدلسازی تخصیص و پهنه بندی اراضی شهری در قالب مطالعه موردی در شهر چادگان واقع در استان اصفهان اقدام به مدل سازی با استفاده از تلفیق روش های مدل سازی مکانی و تصمیم گیری چندمشرخصه ای با روش های کارت امتیازی متوازن و تولید پاک در محیط سیستم های اطلاعات جغرافیائی شده است. بحث و نتیجه گیری: خروجی حاصل از تحقیق ارائه مدل توصیفی مبتنی بر امتیاز دهی به شاخصهای ۲۲ گانه مربوط به ۴ معیار یا مولفه اجتماعی، زیست محیطی، اکولوژیکی و اقتصادی است. به نحوی که با شناسایی خصوصیات و ویژگیهای هر یک از مولفه ها و تهیه نقشه های موضوعی مربوط به آنها مبتنی بر امتیاز یا نمره هر یک از شاخصهای ۲۲ گانه در محیط سیستم های اطلاعات جغرافیائی میتوان اقدام به تخصیص و پهنه بندی اراضی شهری در ۴ وضعیت شامل نا مطلوب، نسبتا مطلوب، مطلوب و بسیار مطلوب بر اساس نوع کاربرهای مورد نظر در مناطق شهری نمود.

کلمات کلیدی:

تخصیص اراضی، آمایش و پهنبندی اراضی شهری، مدلسازی مناطق شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1796992>

